

Afgesproken was dat ik me beschikbaar zou stellen om met Wiliam Corpiz aan de hand van de lijst die we afgelopen dinsdag hebben besproken wat en waar we het gingen kopen. De heren waren keurig op tijd zodat we naar de eerste zaak gingen voor automobiel gereedschappen. En wat ik al gedacht had komt William met een andere lijst opdraven tot niet bepaald een genoeg mijnerzijds en ik moest even nadenken hoe we dat varken zouden wassen zonder een hoop gekrakeel.

k heb hem toen maar uitgelegd dat dit niet helemaal tot het nut van het algemeen zou zijn of dat het ten goede zou komen van het technisch college van hem. Nu werd er een discussie gevoerd die een half uur duurde en waar ook een deel van de discussie zich buiten mij omging maar tussen William en zijn secretaris.

Toen dat achter de rug was gingen we verder mijn lijst en kwam ik er achter dat de begroting duidelijk nu niet in de richting kwam van de prijzen die nu op tafel kwamen. Dus tweede discussie. Toen ik uitgesproken was heb ik hem verteld wat voor een bedrag wat wij voor hem hadden gereserveerd. Schot in de roos want van dat moment liep alles wat ze moesten hebben eerst de prijs bekeken en opgeteld en had ik het vrij rustig want die twee hebben de hele tijd met elkaar lopen discussiëren tot dat het ondertussen ook tijd voor de lunch was.

Na de lunch verder en half in de middag hadden we het voor elkaar alleen de banden wipper moest nog bekeken worden maar dat heb ik naar de volgende week verzet.

Dit grapje kostte mij wel mijn middag tukje maar ik was wel content zoals we er uitgekomen waren

Volgende dag met Erla naar het gemeentekantoor van Villaba.

Daar moesten we zijn voor de eigendomspapieren van de twee stukken land die ons eigendom zijn bekeken worden.

Van het eerste stuk land hadden we het vlog voor elkaar alleen moest de belasting vanaf 2017 nog betaald worden. Dat afgehandeld. Maar het tweede perceel land was onvindbaar.

En daar wij geen gegevens bij ons hadden dat we bestuursleden waren van de eigenaar moet dat eerst geregeld worden. Dus zouden we terug komen. Dat wordt dan de volgende week

Nu stond het weekend voor de deur en kon ik die goed gebruiken met het controleren van de bankstanden en dacht ik even geld overschrijven naar William Corpiz omdat niet alle bestelde materialen op voorraad was en dat ik wel aanbetalingen had gedaan maar

Corpiz het ontbrekende bedrag moet betalen als alles binnen komt daar ik er dan niet meer ben. Nou daar vielen we weer in de prijzen. De bank die sir William heeft valt een beetje uit de boot van wat hier onder bekende banken valt. Dus zodra ik op internet bezig was met het invullen van banknummer en welke bank wordt direct mijn lijst die ik in moet vullen een stuk langer. Daar heb ik geen moeite mee maar wel wat moet ik invullen als er staat welke gender is de bank. Hier moest ik toch een poosje over nadenken

Ik begon aan mij zelf te twijfelen maar ik sloeg het over

Ik kreeg het niet voor elkaar en na drie keer de lijst opnieuw met alles er op en aan ingevuld te hebben heb ik maar male neergezet en zowaar ging het maar ik ben er toen ook achter gekomen dat de bedragen die naar de ziekenhuizen overgemaakt moet worden een stuk makkelijker zou gaan want dat is de Filipijnse nationale bank en dat is ongeveer net zo als bij ons.

Deze week eerst naar Palompon en Tumamak en naar de notaris. Het laatste ging de eerste dagen niet door want de notaris had koorts.

In Palompon een gesprek gehad met dr. Fernandez over de lijst die ze had ingeleverd hoe we een en ander zouden oplossen. Daar kwamen we samen helemaal uit. Toen op de terugreis naar sir William Corpiz op het technisch college.

Dat ging in het begin niet bepaald gezellig. Hij had het geld nog niet op zijn rekening en twijfelde aan mijn woorden dat het in het weekend was overgemaakt. Ik kon nu niet bepaald zeggen dat het bij mij in het goede keelgat terecht kwam.

We hebben elkaar maar eens even diep gekeken nadat ik eerst hardop tot tien had geteld en toen draaide hij bij. Ik kwam daar eigenlijk om naar het bandenwip apparaat te komen kijken. Dat hebben we toen maar gedaan en gingen we akkoord met de prijs . toen terug naar Ormoc.

De volgende dag kreeg ik een email van sir William waarin hij zijn excuus aanbood voor zijn gedrag van de dag ervoor.

We zitten nu op donderdag en na de lunch komt Erla hierheen om samen naar de notaris te gaan we moeten haar machtigen om namens het bestuur de zorgen dat de eigendomspapieren van Pakain tevoorschijn komen. Volgens de ambtenaar in het gemeentehuis zou dat toch wel enkele weken kunnen duren. En dan ben ik er niet meer.

Daar ook het huurcontract voor het rijstland weer vernieuwd moest worden waren ook Adeth en Bebot Bonite meegekomen,

Maar bij de notaris kwamen we er achter dat het geldig was tot 2023.

Nadat de notaris de papieren had bekeken die wij van de ambtenaar hadden gekregen kreeg hij het vermoeden dat het tweede stuk land ook in dit papier er bij geschreven werd. Want de twee stukken zijn gekocht in 1995 en het laatste stuk nog voor 2000. Maar de stichtingsakte van Pakain is wettelijk pas tot stand gekomen op 26 Oktober 2001 omdat de papieren die bij een advocaat lagen verdwenen waren door wateroverlast

Bij de notaris hebben we ook besproken hoe het moet gaan met eventuele verkoop van onze eigendommen. Dat heeft hij aan ons uitgelegd en konden wij ons voorbereiden om een vergadering te organiseren .

Ik was ook uitgenodigd op het jaarlijkse verjaardag van het ziekenhuis in Ormoc en daar werd na de opening door Da de Lara directrice van het ziekenhuis een lang verhaal gehouden die voor 99% over ons ging. Nou ik heb nooit in de gaten gehad dat het zoveel was maar aan het eind van het verhaal mocht ik ook nog wat aan toevoegen en was er een kleine huldiging waarbij er twee muurstukken werden overhandigd een voor Karen van der Wal en een voor mij en daarna een hapje eten.

En dan de volgende dag de vergadering van Pakain Dit is voor bepaalde mensen hier toch een ietwat emotionele vergadering geweest want hier is openlijk naar voren gekomen dat wij hier de langste tijd zijn geweest en ons in de komende jaren langzaam terug gaan trekken. Er is druk gesproken om ook onze eigendommen te gaan verkopen. Aan het eind van de vergadering is daar over gestemd en bleek toch iedereen een voorstander te zijn van verkoop. Het is nog wel niet zo ver maar de beslissing is gevallen. Er moet nu nog een resolutie gemaakt worden die door alle bestuursleden getekend moet worden Dat is allemaal wettelijk verplicht hier.

Ik ga nu aan mijn laatste week beginnen en hoop zaterdag weer thuis te zijn.

Morgen nog een rit naar Palompon en Sambulawan en aan het eind van de dag met de resolutie naar de notaris. Die kon zijn goedkeuring geven aan de manier zoals we de beslissing hebben genomen Dan woensdag nog naar het ziekenhuis hier en dan is het klaar. Donderdag naar Cebu en begin ik vrijdag terug te vliegen via Dubai naar Düsseldorf. Het geheel is me niet tegengevallen alleen van de situatie met de scholen dat is voor mij nog steeds onbegrijpelijk. Eerst moet nu de overheid gaan besluiten hoe en wat ze met de scholen moeten. De lagere scholen zijn wel bezig. En de verwachting is dat de middelbare scholen in augustus gaan beginnen maar niemand weet hoe. Dat zullen we af moeten wachten.

Ook de technische school heeft nog hulp nodig maar eerst maar eens even wachten hoe dat gaat draaien Want op dit gebied is er een schreeuwend gebrek aan laag opgeleide mensen in de techniek. Dit is het laatste verhaal van deze reis.

Bas Doorduyn